

Sanat

Dijital dokunuşlu banliyö ruhu

Raphaël Barontini kültürel mirasını, günümüze dair hoşgörülü bir bakış açısının savunuculuğunu yapmak için kullanıyor. Sanatçı The Pill'deki 'Bir Asteroid'ten Duvar Kilimi' sergisinde de bu perspektifini İstanbul aracılığıyla sunuyor. *Nadir Sönmez*

ESKİ BİR JENERATÖR fabrikasından galeriye dönüştürülen The Pill, 2016 yılının Ocak ayında beri sanatseverlerin yolunun Balat'a daha sık düşmesinin sebeplerinden biri. Sergilere özel dönüştürülebilir bir yapısı olan galeri Mart sonuna dek Raphaël Barontini'nin 'Bir Asteroid'ten Duvar Kilimi' isimli sergisini ağırlıyor. Barontini'nin birçok tarihi ve kültürel referansı bir araya getiren ama gelecekte de kopmayan sofistike kolajları, birbirinden ayrıştırılmayacak durumda olan ama hâlâ kendine has nitelikler taşıyan hikayeler anlatıyor.

Paris Ulusal Güzel Sanatlar Yüksekokulu'ndan mezun Barontini'nin ailesinin kökenleri Fransa, İtalya, Afrika ve Antiller olmak üzere farklı yerlere dağılıyor. Bu coğrafyaların resim, maske ve karnaval gibi birbirinden farklı sanatsal pratikleri ve kültürel unsurları Barontini'nin işlerinde bir araya geliyor ve onları deşifre edilmesi gereken mozaiklere dönüştürüyor. Referans çeşitliliği sadece işlerinin konularına has bir özellik değil. Güncel teknolojiler ve

Raphaël Barontini

baskı teknikleri onun resimden enstalasyona uzanan eserlerinde geleneksel pratiklerle buluşuyor. Saint-Denis'de yaşayan ve üreten Barontini kendi kimliğinin arkeolojisinden yola çıkarak günümüz dünyasındaki bir arada olma halini yorumlayan eserler üretiyor.

The Pill'deki serginin en ilgi çekici yönlerinden biri mekana özel üretilmiş olan geniş ölçekli yerleştirme. Barontini kendi çalışma prensiplerini İstanbul'un etrafında şekillenen bir arayışta sürdürmüş ve şehrin tarihsel katmanlarından esinlenmiş imgeleri geniş ölçekli bir tekstil kolajına döşemiş. Barontini ile üretim sürecine ve günümüzde sanatçı olmaya dair konuştuk.

Bir YouTube röportajınızda bahsettiğiniz Robert Rauschenberg'ün yanı sıra ilham aldığınız sanatçılar kimler?

Amerikan resmiyle ve benim gibi serigrafik tekniğini kullanan Amerikalı sanatçılarla sıkı bağlarım var. Ama öte yandan Andy Warhol, Peter Saul, Leon Golub ve Kerry

James Marshall gibi pop ve figüratif ressamlar ile Joan Mitchell, Ed Moses ya da Sam Gilliam gibi soyut sanatçılardan da esinlendim. Tabii kolajla ilişkileri dolayısıyla Dada sanatçılarından da ilham aldım.

The Pill ile çalışmaya nasıl başladınız?

Galerinin yöneticisi olan Suela Cennet ile Paris Güzel Sanatlar'daki öğrencilik yıllarımdan beri tanışıyoruz. Gerçek bir yetenek avcısıdır. Bizim iş birliğimiz daha sonraki dönemde somutlaştı. Sanat çevrelerinde zamanı kullanmayı bilmek lazım. Her şey dönüşümle ilgili. Galeriyeye katılmam aynı zamanda hem sanatsal hem de insani olarak çok kaliteli sanatçılar arasına girmem anlamına geliyor. The Pill sayesinde bir topluluğa ve sanatçı ailesine katılıyormuş gibi hissediyorum.

Eserlerinizde yer alan karnaval, maskeler, kraliyet portreleri gibi referansları nasıl belirlediniz?

Gençliğimde Paris'teki Antil karnaval

gruplarında müzik yapıyordum. Fransa, İtalya, Afrika ve Antiller'de kökleri olan melez bir aileden geliyorum. Geleneksel Fransız kraliyet resimlerinin Afrika ya da Karayipler'e ait maskeler ve heykellerle karışması öncelikle bilinçaltı süreçleriyle meydana geldi. Portre ile ilgili çalışmam da Batı'nın kültürel ve görsel mirası ile Doğu'nun popüler ve kutsal sanatının birleşmesi etrafında gelişti. Böylece dünyaya dair şiirsel bir vizyon oluşturabildim. Bu referansların bir araya geldiği, gelenekler ve yeni teknolojilerin birleştiği, gelişme deneyiminin korkutmadığı, aksine zengin ve renkli bir geleceğin haberini verdiği hareket halinde bir dünya ortaya çıktı.

YouTube'daki bir başka videoda işlerinizden bahsederken size kesişimsellik ile ilgili bir soru sorulmuş. Sizce bu, işlerinizi anlamak için bir perspektif mi verir yoksa sizin sanatsal ifadenizi çerçeveler mi?

Kesişimsellik karmaşık bir konu. Çalışırken buna dair düşünmüyorum. Atölyem Saint-Denis'de, çok kültürlü bir kimliğim ve melez bir mirasım var. İşlerim de politik ve tarihsel sorgulamalardan yola çıkıyor. Bu özelliklerim benim kesişimsel bir sanatçı

olduğum tespitini yapılmasına yol açıyor. Fransa'nın köleci ve kolonyal geçmişi ele alındığında, işlerim bazı muhafazakar kesimlerin eleştirilerine konu olabiliyor.

İnternet sitenizde Saint-Denis'nin Paris'in banliyösü olduğu belirtilmiş. Bu tanıma neden ihtiyaç duyuldu?

Saint-Denis, Paris banliyöleri arasında en bilinenlerden. Bunun bir sebebi Fransız krallarına ev sahipliği yapan bazilikasının kültürel mirası, diğeri de çok fazla etnik köken barındıran fazlasıyla melez bir şehir olması. Atölyem burada olsun istedim çünkü burası benim için hep bir laboratuvar gibi oldu. Hem tarihsel bir yönü olan, hem işçi sınıfının yer aldığı hem de Fransa'ya yapılan göçlerin kavşağında bulunan bir yer. Fransa'nın şu an olduğu ve dönüşebileceği şeyin yoğunlaştırılmış bir hali gibi. Birçok yolun birleştiği böyle yerleşim yerlerini seviyorum. İstanbul'da da aynı durumla karşı karşıyayım.

Üretim biçimleriniz nasıl değişime uğruyor? Mesela resimden enstalasyona geçmenize zemin hazırlayan unsurlar neler?

Resim çalışmalarımın enstalasyon ya da kumaş sanatına evrilmesine önem verdim.

Her ne kadar The Pill'deki sergimde olduğu gibi dairesel bir şekilde resme geri dönüyor olsam da bir resmin bandrole, kilime ya da bayrağa dönüşebilmesinden hoşlanıyorum. Enstalasyona geçişleri ihtiyaç olduğunda kullanıyorum. Bu, açacağım kişisel bir serginin bana sunduğu mekan olanakları ile ilgili olabilir. İstanbul'da 10 metreye 3 metrelik devasa bir işim sergilenecek. Tabii, işim aracılığıyla ulaştırmak istediğim mesaj da enstalasyon yapmam için bir sebep olabiliyor.

Sanat sektörü üretim pratiklerinizi nasıl etkiliyor? Bir beğeni ya da talebe cevap verme ihtiyacı duyuyor musunuz?

Asla. Hiçbir zaman piyasanın beklentisine cevap vermek gibi bir kaygım olmadı. Sanatsal özgürlüğümü maksimum seviyede korumaya çalışıyorum. Tabii zeki olmak lazım. Herhangi bir koleksiyonerin işlerimle ilgilenbilmesi için çeşitli formlar kullanmaya özen gösteriyorum. Her sabah atölyeme gittiğimde, işlerimin güçlü olmaları, bir anlamlarının olması ve en önemlisi görülmeleri için uğraşıyorum.

→ 'Bir Asteroid'ten Duvar Kilimi', The Pill, 31 Mart'a kadar, thepill.co

Fotoğraflar ve Resimler

www.aliarifersen.com